Gesetzes vom 7. Jänner 1920, Slg. Nr. 31, betreffend die Neuregelung der Kriegszuschläge zu den Gebühren und die Abänderung einiger Vorschriften über die Gebühren, befreit, wenn nach diesen Verträgen freie ärztliche Behandlung, Heilmittel und dergleichen gewährt werden und das versicherte Krankengeld den Betrag von 40 K für den Tag nicht übersteigt; diese Befreiung gilt auch dann, wenn nur eine der Leistungen gewährt wird und wenn der Versicherte einen Teil der Kosten für ärztliche Behandlung, Heilmittel und dergleichen zu tragen hat. Für die Gebührenfreiheit von Urkunden ist hier der § 7 derselben Verordnung anzuwenden.

§ 2.

Diese Verordnung tritt mit dem 1. Januar 1943 in Kraft; sie wird vom Finanzminister durchgeführt.

Der Staatspräsident:

Dr. **Hácha** m. p.

Der Vorsitzende der Regierung:

Dr. **Krejčí** m. p.

Der Finanzminister:

In Vertretung des Ministers:

Schmeißer m. p.

kterým se nově upravují válečné přirážky k poplatkům a mění některá ustanovení o poplatcích, jestliže je podle těchto smluv poskytováno zdarma lékařské ošetření, léčiva a pod., a nepřevyšuje-li pojištěné nemocenské částku 40 K za jeden den; toto osvobození platí i tehdy, je-li poskytováno jen jedno z těchto plnění a má-li pojištěný nésti díl nákladů za lékařské ošetření, léčiva a pod. Pro osvobození listin od poplatků jest zde použíti § 7 téhož nařízení.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1943; provede je ministr financí.

Státní president:

Dr. **Hácha** v. r.

Předseda vlády:

Dr. **Krejčí** v. r.

Ministr financí:

V zastoupení ministra:

Schmeißer v. r.

89.

Regierungsverordnung vom 4. März 1943

zur Ergänzung der Regierungsverordnung vom 19. Mai 1942, Slg. Nr. 195, über Maßnahmen zur Sicherung der Fortführung von ernährungswirtschaftlichen Unternehmen.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (V. Bl. RProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (V. Bl. RProt. S. 42):

Vládní nařízení ze dne 4. března 1943,

kterým se doplňuje vládní nařízení ze dne 19. května 1942, č. 195 Sb., o opatřeních k zajištění dalšího vedení podniků vyživovacího hospodářství.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

Art. I.

Die Regierungsverordnung Slg. Nr. 195/1942 wird ergänzt, wie folgt:

1. § 1, Abs. 1, hat zu lauten:

„(1) Die Bezirksbehörde kann, wenn das öffentliche Interesse es erfordert, auf Antrag des zuständigen Böhmisch-Mährischen Marktverbandes anordnen, daß Unternehmen der Ernährungswirtschaft, die unter Buchst. b) der Anlage zur Regierungsverordnung vom 7. August 1940, Slg. Nr. 270, über die Zuständigkeit des Ministeriums für Landwirtschaft angeführt sind, sowie Molkereien und Käsereien Maschinen oder andere technische Betriebsmittel oder deren Teile anderen Unternehmen der Ernährungswirtschaft gegen angemessene Entschädigung für bestimmte Zeit zur Benützung überlassen. Die Anordnung ist nur zulässig, wenn die Unternehmen dauernd oder vorübergehend stillgelegt sind oder wenn ihr Arbeitsumfang wesentlich eingeschränkt ist und die von der Anordnung betroffenen Gegenstände nicht oder nicht voll ausgenützt sind."

2. § 4, Abs. 1, hat zu lauten:

„(1) Statt der Überlassung für bestimmte Zeit kann die Bezirksbehörde unter den Voraussetzungen des § 1, Abs. 1, die Enteignung der Gegenstände gegen angemessene Entschädigung anordnen, wenn nach den besonderen Umständen mit der Überlassung der Zweck der Verordnung nicht erreicht werden würde. Die zu enteignenden Gegenstände können auch an andere als im § 1, Abs. 1, angeführte Unternehmen, beziehungsweise Personen überführt werden, welche vom zuständigen Böhmisch-Mährischen Verband bestimmt werden. § 1, Abs. 2 bis 4, und § 2 gelten entsprechend. Ein Übereinkommen im Sinne des § 2 ist jedoch nur dann zulässig, wenn dritte Personen, denen ein Anspruch auf Befriedigung aus der Entschädigung auf Grund ihrer dinglichen Rechte zusteht, nicht vorhanden sind oder wenn sie zugestimmt haben. Die Zustimmung ist nicht erforderlich, wenn die dinglichen Rechte solcher dritter Personen keine Gefährdung ihrer Sicherheit erleiden können. Der Käufer einer unter Eigentumsvorbehalt gelieferten Sache steht dem dinglich Berechtigten gleich."

Art. II.

Diese Verordnung tritt mit dem Tage der Kundmachung in Kraft; sie wird vom Minister

Čl. I.

Vládní nařízení č. 195/1942 Sb. se doplňuje takto:

1. § 1, odst. 1 zní:

„(1) Okresní úřad může, vyžaduje-li toho veřejný zájem, přikázati na návrh příslušného Českomoravského trhového svazu, aby podniky vyživovacího hospodářství, uvedené pod písm. b) přílohy k vládnímu nařízení ze dne 7. srpna 1940, č. 270 Sb., o příslušnosti ministerstva zemědělství, jakož i mlékárny a sýrárny přenechaly stroje nebo jiné technické provozní prostředky nebo jejich části jiným podnikům vyživovacího hospodářství k používání na určitý čas za přiměřené odškodnění. Příkaz jest jen tehdy přípustný, když podniky byly trvale nebo dočasně zastaveny nebo když jejich pracovní výkonnost jest podstatně omezena a jestliže předměty, jichž se příkaz má týkati, zůstávají nevyužity nebo plně nevyužity."

2. § 4, odst. 1 zní:

„(1) Místo přenechání na určitý čas může okresní úřad za předpokladu § 1, odst. 1 přikázati vyvlastnění předmětů za přiměřené odškodnění, kdyby podle zvláštních okolností přenecháním nebylo dosaženo účelu nařízení. Předměty, jež jest vyvlastniti, mohou býti převedeny i na jiné než v § 1, odst. 1 uvedené podniky, pokud se týče na osoby, které určí příslušný Českomoravský trhový svaz. Ustanovení § 1, odst. 2 až 4 a § 2 platí obdobně. Dohoda ve smyslu § 2 jest však jen tehdy přípustná, není-li tu třetích osob anebo souhlasí-li třetí osoby, jimž přísluší z odškodnění nárok na uspokojení na základě jejich věcných práv. Souhlasu není zapotřebí, jestliže věcná práva těchto třetích osob nemohou býti ohrožena na své jistotě. Kupec věci, kterou dodal s výhradou práva vlastnického, je na roveň postaven věcně oprávněnému."

Čl. II.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zemědělství a les-

für Land- und Forstwirtschaft, vom Justizminister und von den Ministern für Wirtschaft und Arbeit und des Innern durchgeführt.

Der Staatspräsident:

Dr. **Hácha** m. p.

Der Vorsitzende der Regierung und Justizminister:

Dr. **Krejčí** m. p.

Der Minister des Innern:

Bienert m. p.

Der Minister für Wirtschaft und Arbeit:

Dr. **Bertsch** m. p.

Der Minister für Land- und Forstwirtschaft:

Hrubý m. p.

nictví, ministr spravedlnosti, ministr hospodářství a práce a ministr vnitra.

Státní president:

Dr. **Hácha** v. r.

Předseda vlády a ministr spravedlnosti:

Dr. **Krejčí** v. r.

Ministr vnitra:

Bienert v. r.

Ministr hospodářství a práce:

Dr. **Bertsch** v. r.

Ministr zemědělství a lesnictví:

Hrubý v. r.

90.

Regierungsverordnung vom 16. März 1943

über die Ablieferung der Denkmäler aus Kupfer und Bronze.

Die Regierung des Protektorates Böhmen und Mähren verordnet auf Grund des § 1 Abs. 1 der Verordnung des Reichsprotektors in Böhmen und Mähren vom 12. Dezember 1940 (V. Bl. RProt. S. 604) über die Verlängerung und Abänderung einiger Bestimmungen des Verfassungs-Ermächtigungsgesetzes vom 15. Dezember 1938 (Slg. Nr. 330) in der Fassung der Verordnung vom 27. Februar 1942 (V. Bl. RProt. S. 42):

§ 1.

(1) Denkmäler aus Kupfer und Bronze, die im öffentlichen Eigentum stehen und sich auf öffentlichen Straßen und Plätzen befinden, sind auf Weisung des Ministeriums für Wirtschaft und Arbeit abzunehmen und abzuliefern. Die Eigentümer dieser Denkmäler sind verpflichtet, den Denkmalsplatz nach Abnahme des Denkmals, gegebenenfalls nach Beseitigung auch der nicht ablieferungspflichtigen

Vládní nařízení ze dne 16. března 1943

o odevzdání pomníků z mědi a bronzu.

Vláda Protektorátu Čechy a Morava nařizuje podle § 1, odst. 1 nařízení říšského protektora v Čechách a na Moravě ze dne 12. prosince 1940 (Věstn. ř. prot. str. 604), kterým se prodlužují a mění některá ustanovení ústavního zákona zmocňovacího ze dne 15. prosince 1938 (č. 330 Sb.) ve znění nařízení ze dne 27. února 1942 (Věstn. ř. prot. str. 42):

§ 1.

(1) Pomníky z mědi a bronzu, které jsou ve veřejném vlastnictví a jsou umístěny na veřejných třídách a prostranstvích, buďtež na pokyn ministerstva hospodářství a práce sňaty a odevzdány. Vlastníci těchto pomníků jsou povinni po snětí pomníku, po případě po odstranění i jeho částí, nepodléhajících odevzdání, uvésti do stavu stavebně-policejně uspokojujícího místo, kde pomník stál. Každé jiné opatře-